

23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2025

† Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω.

«Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν β'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\overline{\omega\pi}$ Δι- θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στρα πη της Θε ο τητος ^ε ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον ^ε Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α ^ε τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ
 Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον ^ε αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\underline{\omega} \underline{\alpha} \underline{\beta}$ Δι - θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου

καθελών το αχραντόν σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κά θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Ταις μυροφόροις Γυναιξι παρα το μνη
μα επιστας ο Αγγελος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυρα τοις θνητοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χριστος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καί νυν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δοξασιμε εν η υ παρ χεις Θε ο
το κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε δι α γαρ του Σταυ ρου
του Υι ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να

τος τε θνηκε^ε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θημεν^ε τον πα ρα δει σον ε λα βο μεν
την αρ χαι αν α πο λαυσιν^ε δι ο ευ χα ρι στουντες
δο ξο λο γου ου μεν ως κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η
μων και μο νονπο λυ ε ε ε λε ον^Δ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ
υ υ υ υ σας^ε την πε τραν της πι ι στε ως α
να στασ πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι^Δ

Δόξα.

Των μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω νως^ε
κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο-
τοκε Παρθενε ὑμνῶμεν σε διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου
σαρκώθε ἐν τῷ ὁ Αἰδησηχμαλωτισταὶ ὁ Αἰ-
δαμὰ νὰ κεκληταὶ ἡ κατὰ ρανενε ἐκρωταὶ
ἡ Ἐὐα ἡλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε θάνα-
τωταὶ καὶ ἡ μεις ἐζωοποιήθημεν διὸ ἀνυ-
μνῶντες βοῶ ὡμὲν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
οὐτως ἐδοκίμασας δὸ ὁ ὄξα σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ϛ Κε ϟ

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι-
καιώματα σου
Τῶν Ἀγγελῶν ὁδηήμοσ κατεπλααγή
ὁρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα τὰ θάνα-
τα δε Σωώτερη τὴν ἰσχυρὴν καθελοῦντα καὶ συν-
εαυτὸν Ἀδαμ ἐγειράντα καὶ ἐξάδα

παντας ελευθερωωσαντα ^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σου ^{u q}

Τιτα μυστρα συμπαθως τοις δακρυσι ^{u q} ωμαθη
τριαικιονα τε ^{u q} οαγραπτων εντωταφω Α
γγελος προσηγγετο ταις μυροφοροις ^{u q} ιδετε υ
μεις τοντααφον καιησθητε ^{u q} οσωτηρ γαρ ε
ξανεεστη τσ μνημαατος ^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σου ^{u q}

Αιανθρωϊ μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι ^{u q} αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος καιειειπεθηρ νσ οκαιρος πεπαιται
μη κλαιετε ^{u q} τηναναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε ^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰς

Μυροφόροι γυναικες μετὰ μύρων

ἐλθούσαι πρὸς τὸ μνημασ Σωτὴρ ἐν ἡχούδν

το Ἄγγε ἐλθ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμε ἐν τι με

τὰ νεκρῶν τῶν ζῶντων λόγιζεσθε ὡς Θεός

γὰρ ἐξ ἀνεστή τὸ μνηματός

Δὸ ξαπτήρι καὶ Ἰωάννης καὶ Ἄγιος Πνεύμα

τι

Προσκυνούμεν Πατέρα καὶ τὸν υἱόν

καὶ τὸ Ἅγιον Πνεύμα τὴν ἀγίαν

καὶ τριάδα ἐν μιᾷ θεότητι ἰσότητι

συνεραφεῖμι κροζόντες τὸ Ἄγιον Ἄγιον Ἄ

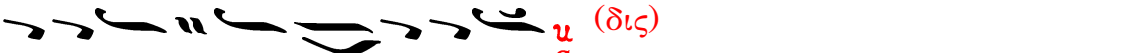
γιον Κύριον Ἰησοῦ

Καὶ νυν καὶ αἰεταίς τῶν αἰώνων

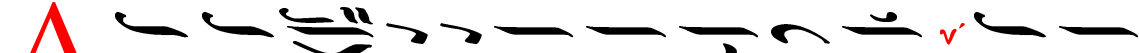
ἀμήν

Ζωοδοτῆς τεκνύσας ἑλευθέρως Παρ

 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε

 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις

 Θε ος και αν θρω ω πος

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ

 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη

 λϑ ϑ ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου

 της καρδι ας προς σε Σω τηρ σω στον με ση ε πι λαμ ψει

Ε λε η σον η μας τους πταιον τας σοι πολ λα
καθ ε καστηνω ραν ω Χριστε μη και δος προ τε λους
τρο πους του με τα νο ει εινοι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ει ν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εχ θρου α
μα και αν θρω πο κτο ο νθ

Τ ο ις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ
τον σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι
νθ εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μη

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρχι ι α και γε ε
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν
τη ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε **ε**

Ἀντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θεο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω **ε** οι ουδαμωσα λευ ον ται
προσβολαιαις του Βε λι ι αρ **ε**

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τωσαν οι θει ως ζωντες **ε** ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληροναυτου **ε**

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοιςκα τα
στε ε φονται Μαρ τυρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λα ων κυ κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λα ων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι χ ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ

Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἔλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρμων σθ ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ
Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδ ε γ α ρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἄ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σαςτας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μϝ

Μη απορριψης με απο τω προσωπῳ σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μῃ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριζον
με

Διδαξω ανουςτας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψῃσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιοσνησῃ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και τεταπείνωμένην
ο Θεός ουκ εξουδένωσε

Αγαθόν Κυριεντη εδοκία
στην Σιών και οι κοδομηθη τω ταπειχη Ιε
ρυσάλημ

Τοτε εδοκησεις θυσιαν δικαιοσυ
νης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Τοτε ανοισθεις επι το θυσιαστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο Θεός

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δοξα Πατρι και Υιυω και Α
γιω Πνεεεευμαααατι

Της μετανοιασ ανοιξον μοι οι
πυυλας ζωοοοδοοοοτα ορθοθριζει γαρ
τοοοπνευμααμχ προς ναοον τον αγιι

ο ο ο ον σθ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λωω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υνκαι α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κατα το με γα

ε λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μαα α α μη

Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων ων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αν της κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το

ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σς ως ο

Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

με ο Θε ος κα τα το με ε γα σς ε λε ο ο

ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ

ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς ἡ΄.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὤδὴ α΄. ᾠχος πλ. β΄. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρόρητου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ· ἐν ἧ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, κάμῃ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχὴ, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἐπιστῆ· καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῇ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοὺς Ἁγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαράν, ἧς ἀκούσω κάγῳ, ὁ τάλας καὶ εὖρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἀρόρηκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ

πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾶ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἄγνη, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῆ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἐτοιμὴ γενοῦ, ὦ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερόν γὰρ τὸ κριτήριο, ἐν ᾧ πάντες, τετραχληλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαί μου, ἐν ὄρα τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεφον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἀνθρώπων· πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως γενοῦ μοι Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλῆ, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἢ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομητορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτῆρ. Ἦχος 4̣ Κε - ϑ.

Το βῆμα σφρικτον και η κρισις δι και
ατα εργα μηδεινα αλλαυτος Ελεη
μον προφθασαμεδια ασωσον και κολασεεως

λυ υ τρωσαι ρυσαι Δε εσ πο τα της των ε ρι
 φων με ρι δος και α ξι ι ω σον εκ δε ξι ων
 σθ με στηναι Κρι τα δι και ο τα τε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον. (Παραλείπεται).

Τὸν πάντων ποιητὴν, καὶ Θεὸν σου καὶ κτίστην, πανάμωμε Ἄγνή,
 διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα
 τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς παλάτιον,
 τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἔτερα καθίσματα. Ἦχος Βου Θ

Εν νο ω την η με ραν την φο βε ραν και
 θρη νω μτας πρα α α ξειεις τας πο νη ρας πως α
 πο λο γη σο μαι τω α θα να τω βα σι λει
 ποι α δε πα ρη σι α α τε νι σω τω κρι
 τη ο α σω τος ε γω ευσ πλα γ χνε Πα τε ρ Υι ε
 Μο νο γε νες και Πνευ μα το Α γι ον ε λε ε η σον
 με

Δόξα. Θ

Εις την κοι λα δα τσ κλαυ θμω νος εις τον το
 πονον δι ε ε θσ ο ταν κα θι σης ε λε η μον

ποι η ησαι δι και αν κρι ι σιν μη δη μο σι
 ευ σης μδ τα κε κρουμ με ε να μη δε κα ται σχυ
 νης με ε νω πι ον τω ων Α γγε λων αλ λα φει
 σαιμδ ο Θε ος και ε λε ε η σον με

Καὶ νῦν.

Ε λ πις τδ κο σμδ α γα θη Θε ο το κε
 Παρ θε ε ε νε την σην και μο νην φο βε ραν προ
 στα α σι αν αι τδ υ υ υ υ υ μαι σπλαγ χνισθη
 τι εις ευ πε ρι στα τον λα ον δυ σω πησον
 τον ε λε η μο να Θε ον ρυ σθη ναι τας ψυ χας η
 μων εκ πα σης α πει λης μο νη ευ λο γη
 με ε ε νη η η η η

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος α'. Αὐτόμελον.

Ὄταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρός πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτά δημοσιεύωνται· τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, * Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριο ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἠχῆσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρούξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, * Κριτὰ δικαιοσύνη.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης. (†167)

Στίχ. Σοὶ Πολύκαρπος ὠλοκαυτῶθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δοὺς ἐκ πυρὸς ξενότροπως.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελιστῇ, σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ· καὶ μετὰ Βουκόλον, τὸν ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ τῶν Ἐπισκόπων, προθεσπίσαντος αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην τοῦ μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα διήνυσε, καὶ θαυμάτων ἐξαισίων δημιουργὸς γέγονε. Πρὸ γὰρ τῆς ἱερωσύνης, τῆς θρεψαμένης αὐτὸν γυναικὸς τοὺς σιτῶνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὐς πρότερον εἰς τὴν δεομένων χρεῖαν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς καταφλεγόντος ἐπέσχεν ὁρμήν, μετὰ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀνάρρησιν. Καὶ δι' ἰκεσίας ὑετὸν ἀνχμώσῃ τῇ γῆ κατήγαγε, καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν ἀνέστειλε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων οἱ (73) μαρτύρων τῶν ἐν Σιρμίῳ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλησάντων. (†303)

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλήμης, τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
Καινόν τι γλεῦκος, αἶμα τμηθεὶς ἐκχείει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ἁγία μάρτυς Θεὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θεὴν ἀποσκώπτουσιν εἰς θεοὺς πλάνους,
Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προστάται ξίφει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†370)

Στίχ. Τιμῷ τελευτῆν σὴν σιγῇ, Γοργονία,
Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἰδρυτοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. (†430)

Στίχ. Ὁ ὡσπερ ἀσώματος τῶν Ἀκοιμήτων,
Ἀλέξανδρος ἀκοίμητος νῦν κοιμᾶται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου καὶ Ἀντωνίνου, πλησίον τῆς Κύρου ἐν τῇ

ἐρήμῳ τῆς Συρίας. (ε' αἰ.)

Στίχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,
Συντάσσεται σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος Ἰωάννης γνώριμος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει, τῷ τῆ κώμῃ Ταργάλα πελάζοντι, ἀσκήσαντος. Ῥαχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ δυσχέμερον καὶ προσάρκτιον, ἐνενήκοντα πέντε ἡμέρας ἐκεῖσε διετέλεσε. Κάκειθεν μεταβάς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ πεποίηκε χρόνους εἰκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἄλας· ἐσθῆς ἐκ τριχῶν· καὶ σιδήροις βαρυτάτοις ἅπαν τὸ σῶμα καθηλοῦτο. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδεμιᾶς ἠθέλησε πώποτε παραφυχῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν συνήθων τις παρὰ τὴν στιβάδα ἀμυγδαλῆν ἐφύτευσεν, ἥτις δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένη, σκιὰν τῷ Ἀγίῳ παρεῖχεν, ἐκτιμηθῆναι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκεῖθεν ἀπολαύση παραφυχῆς. Ἐν τούτοις οὖν ἀγωνιζόμενος ὁ Ὅσιος Ἰωάννης, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ παναοίδιμος Μωϋσῆς τὸν βίον τούτου ἠσπάσατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶ, ὑπερκειμένη τῆς κώμης, ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, ἀνὴρ πρεσβύτης, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ θριγκίον δειμάμενος· καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γεγηρακῶτι σώματι Ἀντωνίνος, τοῖς νέοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος ἦν ἐσθῆς γὰρ ἦν αὐτοῖς ἢ αὐτῇ, καὶ τροφή, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὔτε χρόνου μῆκος, ἢ γῆρας, οὐκ ἀσθένεια φύσεως ἤλεγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἄλλ' ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν πονεῖν, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τοσοῦτον ἀπώναντο τῆς βιοτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ θεοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως καὶ Δαμιανοῦ. (ε' αἰ.)

Στίχ. Θεῖος Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς θεῖαν φθάνει,
Λήξαντος αὐτῷ τοῦ παρ' ἀνθρώποις βίου.

Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,
Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληροῦσι τοὺς ζωῆς χρόνους.

Τούτων, ὁ μὲν θεῖος Ζεβινᾶς ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, πόνοις ἀσκητικοῖς μέχρι γήρωσ αὐτοῦ κεκρημένος· ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρεία. Ὅθεν ἐκ τοῦ γήρωσ φέρειν τὴν στάσιν μὴ δυνάμενος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχόλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ θεαρέστως, τῶν τῇ δε μετέστη.

Ὁ δὲ θεῖος Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γεγονώς, οὕτω τὴν τοῦ διδασκάλου ἀρετὴν ἀκριβῶς ἀνεμάξατο, ὥς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάσσειται· τῇ γὰρ αὐτῇ διηνεκεῖ στάσει καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρήτο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνέσχετο φορέσαι, διὰ τὸ μὴ τινὰς ἀστηρίκτους ἐπ' αὐτῷ βλαβῆναι· δρυὸς δὲ ρίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὥς μὴ δύνασθαι δυσὶ χερσὶ ταύτην παρακινήσαι, τὸ σῶμα κατεβάρυνεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ θεόσδοτος αὐτῷ ἐπήνθει χάρις, καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς αὐχμὸν ἔλυσε, καὶ ληκύθιον, κενὸν ὄν ἐλαίου, προσευχῇ πλήρες πεποίηκε· πολλά τε τερατουργήματα ἕτερα πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τοῦ θεοῦ Πολυχρονίου κελλίῳ παρώκησεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαζάμενος ἀρετὴν. Ὁ δὲ Δαμιανός, κώμην

τινὰ καταλαβών, Νιαράν καλουμένην, καὶ παρὰ τὰς ἄλλως οἰκίσκον εὐρῶν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτὴν μετιὼν τῷ διδασκάλῳ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελλίῳ, εἰ μὴ μία σφυρὶς τὴν φακὴν ἔχουσα, ἣν τροφήν ἐποιεῖτο. Τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὗτοι εὐραντο, ὅσιως πολιτευσάμενοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Μάρθας, τὴν κεφαλὴν τμηθείσης ἐν Ἀστόργα (Astorga) τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ Δεκίου. (†251)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Πολυκάρπου τοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἀρωγοῦ τῶν ἔνεκα τῆς πίστεως ἐν εἰρκτῇ δεσμιῶν. (~†300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Ῥωμανῆς (Romana), ἀναχωρητοῦ ἐν σπηλαίῳ παρὰ τὸν Τίβεριν ποταμόν. (†324)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Συγχρωτᾶ, Ἀντιγόνου, Ῥουτίλου, Λιβίου, Συνερωτᾶ καὶ Ῥογατιανοῦ, τῶν ἐν Σιρμίῳ τῆς Παννονίας. (8' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Φλωρεντίου τοῦ ἐν Σεβίλλῃ. (~†485)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φήλικος, ἱερέως ἐπισκόπου Βρεσκίας (Brescia) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†650)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰουρμίνου (Jurmin), πρίγκιπος ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἀγγλίᾳ. (†653)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μιλδβούργης (Mildburga), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Βένλοκ (Wenlock Priory) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†715)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μεδράλδου (Medrald), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου τῆς Ἁγίας Τριάδος εἰς Βινδόκινον (Vindocinum, Vendôme) ἐν Γαλλίᾳ. (~†850)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βιλλιγίου (Willigis), ἀρχιεπισκόπου Μογοντιακοῦ (Mogontiacum, Mainz) ἐν Γερμανίᾳ. (†1011)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαμιανοῦ, ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς κατὰ τὸν Ἄθω ἱεραῶς μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου ἀσκήσαντος. (†1280)

Στίχ. Δαμιανοῦ ὁ τάφος ἦν τῶν χαρίτων,
Λειμῶν γλυκύπνους· ὦ ξένης εὐωδίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ ἐπιλεγομένου προφήτου, μοναχοῦ τῆς μονῆς Λευκῆς Λίμνης. (†1480)

Στίχ. Μωϋσῆς τῆς χάριτος προφήτης νέος,
Ἦσκησε θεοφιλῶς ἐν Λευκῇ Λίμνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Λαζάρου

τοῦ ἐκ Τριπόλεως Πελοποννήσου. (†1618)

Στίχ. Σποδὸς γενέσθω τὸ σῶμά μου ἐβόα,
Λάζαρος, Χριστὸν μόνον Θεὸν λατρεύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Πολυκάρπου,
πρίγκιπος τοῦ Μπριάνσκ. (†1620)

Στίχ. Ἐν ὑπομονῇ Πολύκαρπος διάγων,
Πολὺν καρπὸν ἤνεγκε δῶρον Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Ναζαρίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς
Βαλαάμ. (†1809)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ζηνοβίου,
μητροπολίτου Τέτρι Τσκάρο (Tetrtskaro), τοῦ ἐν Γεωργία.
(†1985)

Στίχ. Εἰ καὶ διωγμοὺς Ζηνόβιος ὑπέστη,
Ἄριστος ποιμὴν ὠράθη Τετριτσκάρο.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχ. Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθη.
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμει κρίνοισι.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου
φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

Ἦχος

ὠδὴ ἀ'

Β ο η θος και σκε πα ςης ε γε νε το ο μοι εις
σω τη ρι ι αν ου τος μθ Θε ος και δο ξα σω αυ
τον Θε ος τθ Πα τρος μθ και υ ψω σω αυ τον εν
δο ξω ς γαρ δε δο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ετ ραν

των εν το λω ων σα σα λευ θει σαν την καρ δι α
μυ ο τι μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι
ι ος

ὠδὴ δ'

A κη κο εν ο Προ φη της την ε λευ σιν
σα Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις
εκ Παρ θε νυ τικ τεσ θαι και αν θρω ποις δει κνυ σθαι αι
και ε λεγεν α κη κο α την α κο ην σα και ε φο
βη η η θην δο ξα τη δυ να α μει σα Κυ ρι ι
ε

ὠδὴ ε'

E κ νυκ τος ορ θρι ζον τα α φι λαν θρω πε φώ τι
σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με εν τοις
προ σαγ μα σι ι ι σα και δι δα ξον με σω
τηρ ποι ειν το θε λη μα σα

ὠδὴ ς'

E βο η σα εν ο λη καρ δι α μυ

προς τον οικτιρμο να Θεον και επηκ
σε με εξαδικα τατα και ανηγα
γεν εκ φθορας την ζωην με

ὠδὴ ζ'

Η μαρτομεν η νομησα μεν η δικησα
μεν ενωπιον σου δε συνετηρησα
μεν ου δε εποιησα μεν καθως εντειλω
ημιν αλλαμη παραδω ης ημας εις τε ελος
ο των Πατερων Θεος

ὠδὴ η'

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, Δ

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες Δ
αυτον εις τας αιωνας ε

Ο ν σρατιαι ουρανων δοξαζισι και φριττει
τα Χερσβιμ και τα Σεραφειμ πασα πνοη και
κτιιις υμνειτε Ευλογειτε και υ
περ υψου ουτε εις παντας τας αιωνων αα

α ας

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^Δ καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μθ ^θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ ^{Δ θ} και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{Δ θ} την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν ^{θ θ} την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν ^θ

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ^Δ

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν ^Δ μα κα ρι ^χ θ σι με πα σαι αι Αι

γε νε αι ^θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ ^{Δ θ} και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{Δ θ} την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν ^{θ θ} την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεάν τε καὶ γενεάν

τοῖς φεβουνοῖς Αὐτοῦ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ

ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ

διαφθοροῦσθεον λόγον τέκσαν τὴν

ὄντως θεοτόκον σεμεγαλυνοο

με εν

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους διὰ νοιακαρδιασ αὐτῶν

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ

ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ

διαφθοροῦσθεον λόγον τέκσαν τὴν

ὄντως θεοτόκον σεμεγαλυνοο

με εν

Στιχ. ε'. Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς Δ

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν Δ και πλ τῶν τας ε ξα πε

στει λε κενῶς θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ Δ θ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Δ θ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν θ θ την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν θ

Στιχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, Δ

καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, Δ τω Α βρα αμ Ζ

και τω σπερμα τι αυ τσ ε ως αι ω νος θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ Δ θ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Δ θ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν θ θ την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν θ

ὠδὴ θ'

A σπο ρσ συ λλη ψε ως ο το κος α νερ
μη νευ τος μη τρος α ναν δροσ ασ πο ρος η κυ η
σις Θε ου γαρ η γεν νησις και νο ποι ει τας
φυ υ υ σεις δι ο σε πα α σαι Αι γε νε
αι ως θε ο νυμ φον Μη τε ε ε ρα ορ θο
δο ξως με γα λυ υ νο ο ο με ε εν

A α σπο ρσ συ λλη η η ψε ως ο το
κος α α νε ε ερ μη νε ευ τος μη η η τρο ο
ος α να α αν δροσ α σπο ρος η κυ υ
η η σι ις θε ου ου ου γα αρ η η η γε
εν νη η σις και αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει
τας φυ υ υ σει εις δι ο σε πα α α α
σαι Αι γε νε ε αι ως θε ο νυμ φον Μη
τε ε ε ε ε ρα ορ θο δο ο ξως με ε γα α
λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς) **θ**

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων **Δ**

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων **Δ** και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

Δ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι **θ**

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Β'.

Ἦχος Δι-Θ

T ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι **Δ** α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον **θ** αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαιρον **Δ** ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον **θ** κα

θη μενον εν τω τα α φω **Δ** και α αυ τος τα αυταις ε ε

φη **θ** ι δα Χρι στο ος ε γη η γερται **Δ** ει πα

τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μαθηται αι αι αι αις
 εν τω ορει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας
 ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε
 εν τοις φι ι λοιοις'

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ.

Την φο βε ρα αν της κρι ι σε ως και α αρ
 ρη τϛ ϛ σϛ δο ο ξης η με ραν ε εν θυ μϛ ϛ
 με νος φριτ τω Κυ ρι ι ε ο ο λως και τρε μων
 φο βω ω κραυ γα α ζω ε πι ι γης ο ο ταν ε ελ
 θης κρι ναι Χρι στε ε τα συ υμ παντα ο Θε ε ος
 με ε τα δο ο ξης το τε οικ τρο ο ο ο ον α πο
 πα σης ρυ σαι με τι ι μω ρι ι ας εκ δε
 ξι ω ων σϛ Δε ε σπο τα α ξι ι ω σα ας με
 στη η ναι

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου-θ.

Ιδϛ η με ρα ε ερ χε ται Κυ ρι ϛ πα

αν το κρα α το ρος και τις υ ποι σει ει τον φο ο ο
 βον της πα ρα ρ σι α ας ε κει ει νη η με ρα
 γαρ θυ μω ρ ε στι και κλι βα νο ος και ο ο με
 νος εν η Κρι της κα θε ε ζε ται χα ραν ε κει
 θεν αυ γα α σαι και κατ α ξι αν ε κα α
 στω των πρα ξε ων α α πο νε ε μων

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Την ω ραν της ε τα α σε ως και της φρι
 κτη ης ε λε ευ σε ως τω φι λαν θρω πω ρ Δε σπο
 ο ο τω κα τα νο ο ων ο ο λω στρε ε μω και
 σκυ θρω πα ζων κρα α ζω σοι Κρι τα μω δι ι και
 ο ο τα τε και μο νε πο λυ ε ε λε ε με τα
 νο ον τα με δε ε ξαι της Θε ο το κω ρ πρε
 σβει ει αις

***

Εἰς τοὺς Αἶνους.

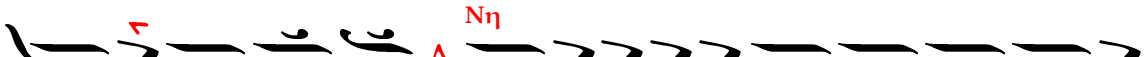

Ἦχος Δι-θ

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον ^Δ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α α νων ^Δ αι νει ει ει τε α αυ

 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις ^Δ σοι προ ε πει

 υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^Δ

A

 ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

 μει εις α α αυ του ^Δ σοι προ ε πει υ υ μνος τω

 ω ω Θε ε ε ε ω ^Δ

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
 ἔσται ^Δ

 πα σι τοις ο σι οις α αυ του ^Δ

Π

 α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

 Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

 το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ^{Δι} ι να δει ξησ τοις λα

 οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

 σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ ^Δ

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν στε ρε **χ** ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του **Δ**

E ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α **Δ** δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης **β** η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν **β** λε ε γον τε ες συν η

η μιν **Δ** δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι **Δ**

Στίχ. γ. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

Δ κα τα το **χ** πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του **Δ**

X αι ρε τε λα οι και α γα λ λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος **β** αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α

το ει ει πων **Δ** Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο ο σμου **Δ** και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας
χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α
α α σθε

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υπης

εν φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να

α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω

ων η η η μιν διο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξ α α α σοι

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν χορδαῖς καὶ αἰαῖορ γὰ νω

Ερραναν μυραμετα α α α δα ακρυ υ υ

ων επι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ

ναι αι κες και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο

μα α α α αυ των εν τω λε ε ε γει ει ν

α νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πασαπνο η αι νε σα α α τω

ω τον Κυ ρι ι ι ον

Εν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι

την ω ω ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν πα

α αν τες γυ μνοι οι και αι ως κα τα ακρι

ι ι τοι τω α δε κα στω κρι τη η η πα α α

ρι ι στα α α σθαι ^{Κε} το τε ε σα α αλ πιγξ
 η χη σει ει ει με ε ε γα ^{Πα} και τα θε με λι α
 της γης σει σθει σον ται ^Δ και οι νε κροι εκ των
^{Δι} μνη μα των ε ξα α να στη η η η σο ο ο
 ον ται ^{Πα} και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε
 νη η σο ο ο ον ται ^{Νη} και παν των τα κρου
^{Πα} πτα φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι ε νω ω πι
^{Κε} ο ο ο ον σθ και κο ο ψον ται και κλα αυ
^{Δι} σο ο ον ται και εις το πυρ το αι ω νι ον α
^{Πα} πε λε ευ σο ο ο ον ται ^Δ οι μη δε πο τε με
 τα α α νο η η σα α α αν τες και εν
 χα ρα και αι α α α γα α α λι α α α
 σει ο τω ων δι ι ι και αι ω ων κλη η η
^{Δι} ρος ^{Πα} ει σε λευ σε ε ται εις πα στα α δα α ου ρα α
 α νι ι ι ι ον

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου ^Δ

μη ε πι λα θη των πε νη η των σδ υ εις τε ε ε

ε λος

Ω ^{Πα} ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε

ρα ^{Δι} ο ταν κα θι ση ο κρι της ε πι θρο νδ υ

φο βε ε ρδ βιβ λοι α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται

και προ α ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται ^{Νη} και

τα ακρυ υ πτα α α τδ υ σκο ο ο τδς δη μο σι

ε ε ε ευ ο ο ο ον ται ^{Δι} Αγ γε λοι πε ρι τρε

χδ υ σιν ^{Πα} ε πι συ να γοντες πα α α α αν τα α

τα ε ε ε ε θνη ^{Δι} δε ε ευ τε α α κδ σα α

τε βα σι λεισ και αρ χοντες δδ λοι και αι ε λε ε

ε ευ θε ε ε ε ροι ^{Πα} α μαρ τω ω ω λοι και δι

και αι οι ^{Δι} πλδ σι ι οι και πε νη τες ο τι ερ χε

ται αι αι χρι ι στος ο με ε ε λωων κρι ναι πα α

α α σα αν την οι κδ με ε ε ε νην ^{Πα} και τις υ

πο στη σε ται α πο προ σω πδ α α αυ τδ ^{Δι} ο ταν

^{Δι} Αγ γε λοι πα ^{Πα} ρι στα αν ται ε λεγ χο ο ον τε ε ες
 τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας εν θυ υ
 μη η η σεις ^{Πα} τας εν νυ υ υ κτι ι και ε ε εν
 η με ε ε ε ρα ^{Κε} ω ποι α ω ρα το ο ο
 ο τε ^{Πα} αλ λα προ τξ φθα σαι το ο τε λος σπξ δα σον
 κρα α ζσ σα α ψυ υ υ χη ο Θε ος ε
 πισ τρε ψον σω σο ον με ^Δ ως μο ο νος ε ε ευ
 σπλα α αγ χνος

Ἦχος πλ' Νη ρ

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ^ε ^χ δι
 η γη σο μαι παν τα α τα α θαν μα σι ι ι
 α α α α σθ ^ν ^δ
^{Νη} Δ α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι
 ων γε ε ε νο με ε νος ^ε ^χ το ε ξσ σι α στι κον
 Θε ε ου ^ε ^χ θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε
 βο ο ο ο α ^ν ^δ κρι τη ρι ον ε κα α θη η

σε και βιβλοι η νε ω ω ω χθη η η σαν
 βλε πε ψυ υ χη η η μου νη η στε ε ε ε ευ εις
 τον πλη σι ι ι ο ον σου μη α α α θε ε ε
 ε τει βρω μα των α α πε ε ε χεις τον α δελ φο
 ο ο σδ υ μη κα τα α α κρι ι ι ι νης μη
 η η τω πυ υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη
 κα τα κα ης ω σει κη η ρο ο ος αλλ α νεμ
 πο δι στω σ ει σα α ξει σε ε Χρι ι στος εις την βα
 σι λει ει ει α αν α α αυ τσ

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα ρ

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι
 ρο κα θα α α ρω ω ω με ε εν
 αυ τσ ς α δε ελ φοι τη βα σι λι ι ι ι
 δι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ων α α α

α α α ρε ε τω ω ων ι δὲ γὰρ πα ρα γε
 γο ο νε πλὴ τον η μιν α γα θων κο μι ι ι ι
 ζυ υ υ υ σα τω ων πα α α θων κα τευ
 να α ζει τα οι οι οι δη η μα α α τα
 και τω Δε σπο τη κα ταλ λατ τει τϵ υς πται αι σαν
 τα ας δι ο μετ ε ε ευ φρο ο συ υ υ
 νης ταυ την υ πο δε ξω ω ω ω με ε ε ε
 θα βο ω ω ων τες Χρι στω ω ω τω ω ω
 ω Θε ω ο α να στας ε εκ τω ων νε ε κρων
 α κα τα κρι τς η μας δι α φυ υ υ υ υ
 λα α α α ξον δο ξο λο γον τα ς σε τον μο
 νον α να μα α α αρ τη η η η τον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϵ εκ σϵ

σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

***

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α ^Δ
Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν ^Δ
Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερπαντο κρα α του Κυρι ε Υι ε μονογε νες Ι

η σϛ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος τϛ Θε ου ο Υι

ος τϛ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τϛ κο

ο ο σμϛ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τϛ κο ο σμϛ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σϛς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σϛ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τϛ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τϛς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον
το ο νο μα α σεις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυριε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σς

Κυριε καταφυγη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μα ρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς
ποι ει ν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος
μς

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σς ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σϝ τοις γι νω σκϝ

σι ι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος ι σχυ ρος

Δ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι

ω ω νων α μην **Δ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος **Δ** Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος **Δ** ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας **Δ**

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν **Δ** α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φϝ και αρ

χη γω της ζω η ης ημων **β** κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον **Δ** το νι κος ε δω κεν η

μιν **Δ** και το με γα ε λε ο ο ος **Δ**

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

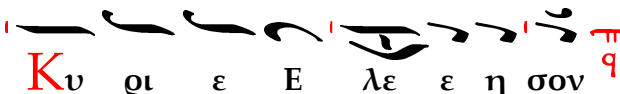
Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

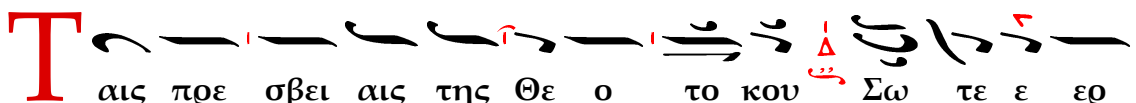
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

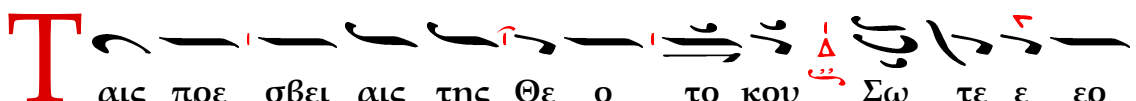
Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτερ σω

σον η μααας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον η μααας Γιεεε Θεου οανα

σας εκνεκρων ψαλλον τας σοι αλληλυσι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς

αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

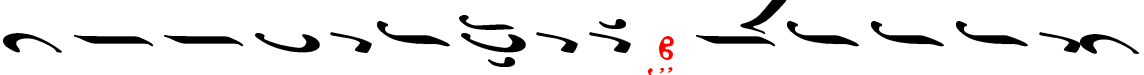

Ἦχος Δι - θ

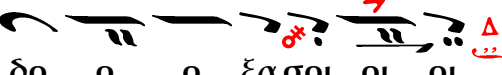
Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

 τη α στρα πη της Θε ο τητος ⁶ ο τε δε και τους

 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

 σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

 κρου γα ζον ⁶ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

 δο ο ο ξα σοι ^Δ

τὸ τέλος:
 δο ο ο ξα σοι οι οι ^Δ

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

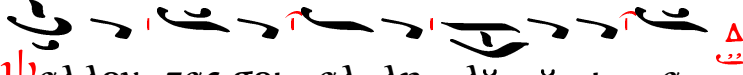
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ⁷ σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ων

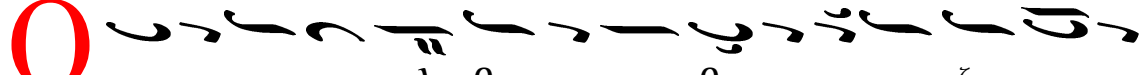

ὁ β΄ χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α ^Δ

***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

 Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

 α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη ἀστραπή της Θεοτήτος ὁ τε δε και τους
 τε θνεώτας εκ των κατὰ χθονίων ἀνεεστη
 σας πασαι ἀδυναμειτων ἐπουρανίων ἐ
 κρουγάζον Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμων
 δοοοξασοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Τας του πλανᾶ παγιδας εκφυγων ιερωτα
 τε ἀπλᾶνως ἐπορευθης διὰ βίῃ πατηρῆ
 μων Νικολαεοιδιμε Πλαναουρανίαχα
 ρισματα λαβων ἀγρυπνιαις και νηστειαις
 ιερωτων οσιωστω Κυριωσῶ ονπερ καθι
 κευτων εκτενωσ Ναξιονιερατευμα
 πρεσβευε δωρηθη και ημιν τοθειον εελεε
 ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ςϑ δη μοσ
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ςϑ Α θλο φο ο ροι Χρι
 στς ϑ τεσ σα α ρα κο ον τα π ρ Νη δι α πυ ρος γαρ και υ
 υ δα τος εν δο ξοι ςϑ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
 δο ο ξα σθη η τε ρα Γα αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
 ου σι ον ςϑ δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος ςϑ

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ρα ς

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
 γοι ςϑ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η
 μων ρα Δ δω ρε αν ε λα βε τε ρα Δ δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ςϑ

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω. Κοντάκιον ἦχος ρα ς

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ο ταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με τα δο ο

ξης και τρε μη σι τα συμπαν τα πο τα μος
 δε τσ πυ ρος προ τσ βη μα τος ε ελ κει και βι ι βλοι
 α νοι γονται και τα κρυ πταδη μο σι ευ ον ται
 το τε ρυ σαι αι με εκ τσ πυ ρος τσ α σβε ε στσ και
 α ξι ω σον εκ δε ξι ων σσ με στη η ναι κρι τα
 δι και ω ω τα α τε ε ε ε

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
λε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
η ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο λε ε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ο ος α θα α α α α α

α α α α να α α λε α θα να το ο ο

ο ο ος

E ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς ΛΕ΄ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.)

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα

τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείῃ αἴνεσις.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Μ ε γ α σ ο Κ υ ρ ι ο ς ἡ μ ω ν και με γ α λ η η

ι σ χ υ ς α υ τ ῶ και τ η ς σ υ ν ε σε ω ς α υ τ ῶ ο υ κ

ε σ ι ν α ρ ι θ μ ο ς

Χ Α ι ν ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ο τ ι α γ α θ ο ν ψ α λ

μ ο ς τ ω Θε ω η μ ω ν ἡ δ υ ν θ ε ι η α ι α ι ν ε ε

σ ι ς

Μ ε γ α σ ο Κ υ ρ ι ο ς ἡ μ ω ν και με γ α λ η η

ι σ χ υ ς α υ τ ῶ και τ η ς σ υ ν ε σε ω ς α υ τ ῶ ο υ κ

ε σ ι ν α ρ ι θ μ ο ς

Χ Ε υ δ ο κ ε ι Κ υ ρ ι ο ς ε π ι τ ο ι ς φ ο β ῶ με ν ο ι ς

αυ τον και εν πασι τοις ελιπυζσιν επι το
 ελεος αυτη
Mεγας ο Κυριος ημων και μεγαλη η
 ισχυς αυτη και της συνεσεως αυτη ουκ
 εστιν αριθμοοος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Α΄ Κορ. ἡ 8-13, θ΄ 1-3).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

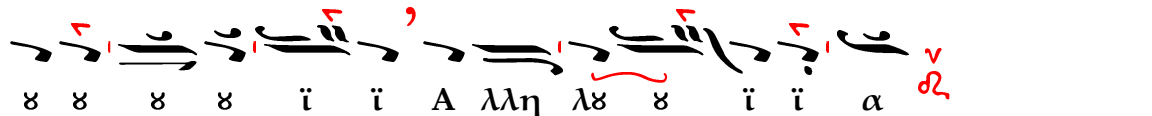
Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν
 φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.
 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς
 ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ
 κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος,
 οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθута ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ
 ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.
 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν
 τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διό περ, εἰ
 βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν
 αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμι
 Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον
 ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις
 οὐκ εἰμι Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς
 ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 118').

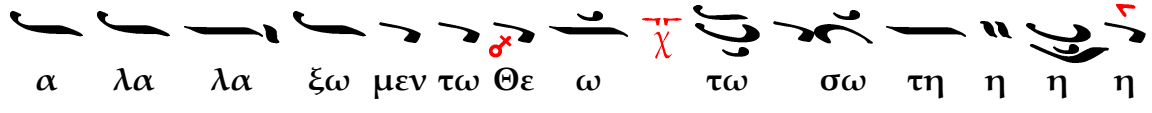
Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Aλλη λυ υ ι ι α Α α α α λλη
 λυ υ υ υ ι ι ι ι α Α λλη λυ υ υ

 υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α

 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

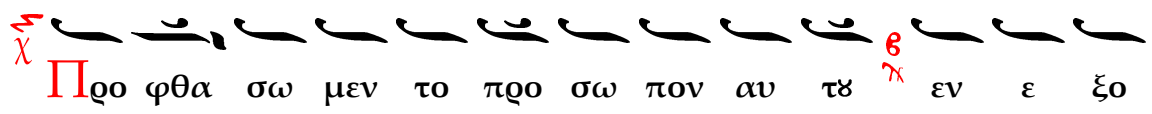

 α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

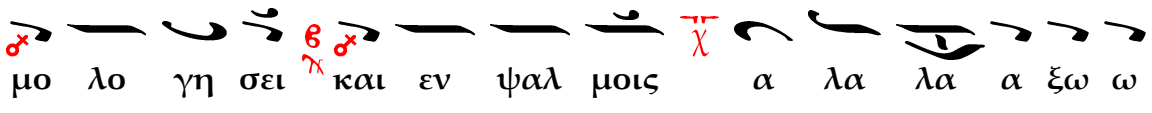

 ρι η η η μων

A λλη λυ υ ι ι α Α α α α α λλη

λυ υ υ υ ι ι ι ι α Α λλη λυ υ υ

υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τς εν ε ξο

 μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

 μεν α αυ τω

A λλη λυ υ ι ι α Α α α α α λλη

λυ υ υ υ ι ι ι ι α Α λλη λυ υ υ

υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. κε' 31-46).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ

θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ’ ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπέινασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ᾠχος ἰὶ Δι. ⸶

Χερουβικόν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

ν-β'
22

Ο ^{Δι} λι ολι ολι ολι τα α α α χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς ς χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^β ει ^{Δι} κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω ^Δ τρι ι α α α α ρα α α
 α α α α α α α α α α α τρι α α
 α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'}
 προ σα α α ^Μ δο ο ο υ ^{Β8} μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

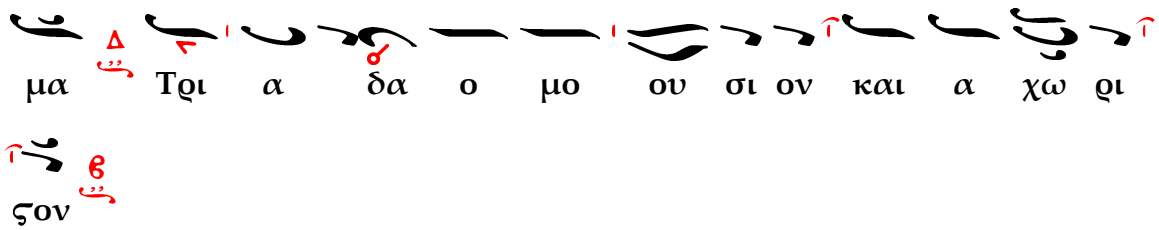
ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

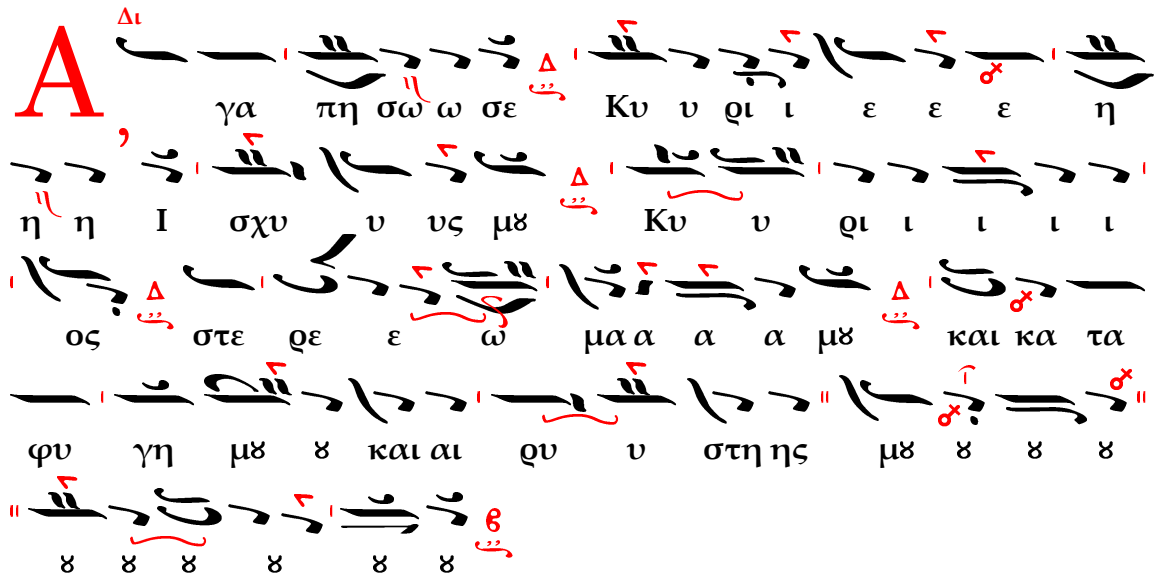
Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξηγήσεις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

6

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και άλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνη ς ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων ** και άλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αυγ. ,αθζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

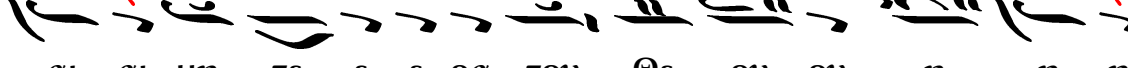
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω

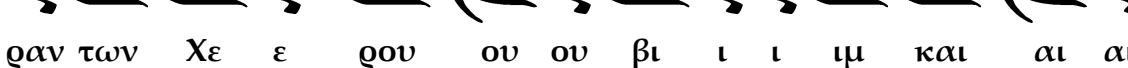

 ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε

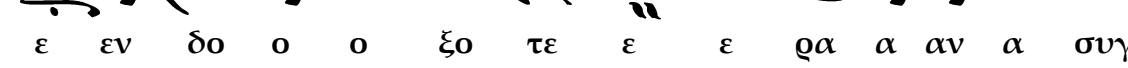

 ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο

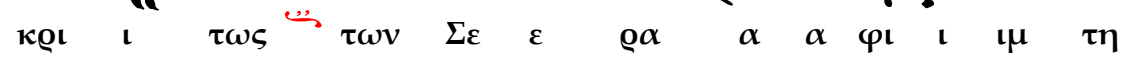

 ον και πα να μω ω μη η η το ο ο ον και

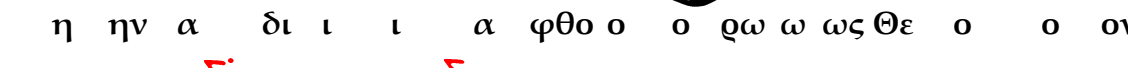

 αι αι μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η

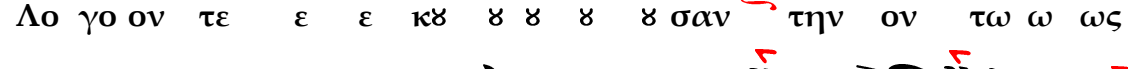

 μω ω ω ν τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε

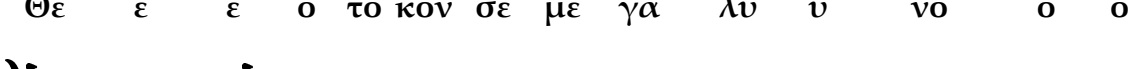

 ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι

 ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ

 κρι ι τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη

 η η ν α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον

 Λο γο ον τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ

A ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η

 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο

 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι

πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε
 ε ρα τϛ Θε ϝ ϝ η η μω ω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρϛ ϝ βι ι
 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κϛ ϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ον τως
 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ
 υ νο ο ο με ε εν

Ἔτονίσθη κα' Δεχ. βη', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. βιθ', Ἰ.Α.

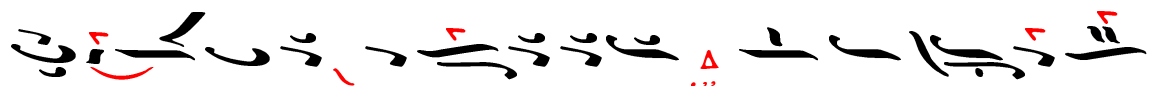
Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θι

A ξι ον ε στι ιν ω ω α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει ειν σε τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ιστον
 και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε
 ε ε ρα α α τϛ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ η

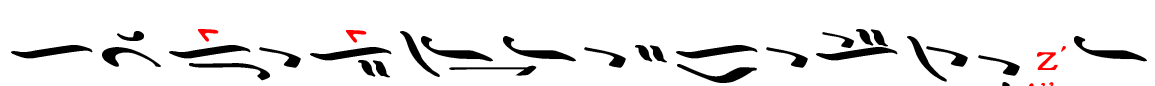

 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω ν

 Χε ρ ρ ρ βι ιμ και αι ε εν δο ο ξο ο

 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως

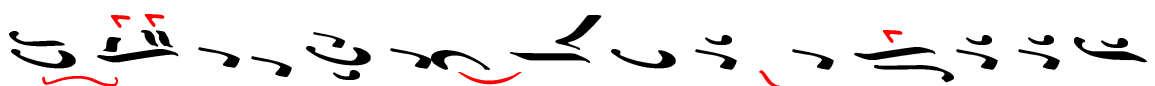

 τω ω ω ν Σε ε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι

 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο

 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κ ρ ρ ρ σαν την

 ο ο ον τω ω ω ως Θε ε ο ο το ο ο

 ο ο κον Θε ο το ο ο ο κον

 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με

 ε ε ε ε ε εν

Ἔτονίσθη ἰδ' Σεπτ. βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. βιθ', Ἰ.Α.

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι-Θ

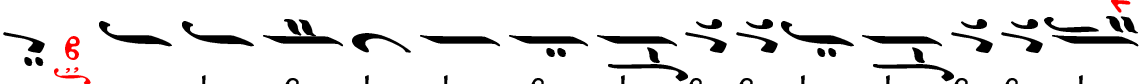
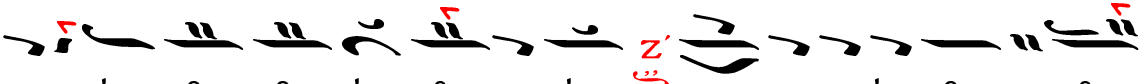

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

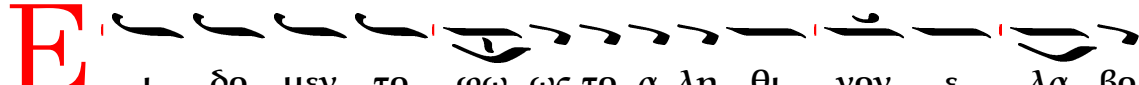
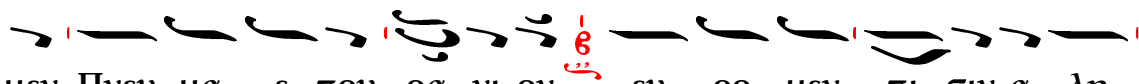

 αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι

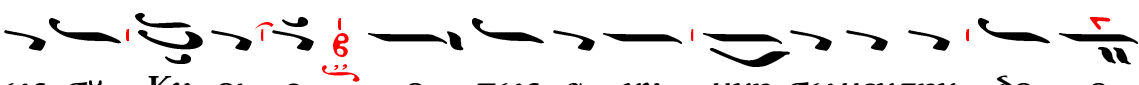

υ υ υ υ υ Δ ρ υ υ υ το ο ον Κυ υ υ
 υ υ υ υ υ ϖ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ Ζ ρ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ ρ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι τον Κυ
 υ ρι ι ο ον Δ ρ ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε εκ των ε εκ τω ω ων ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου Δ ρ ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου
 Μ ρ ου ου ου ου Δ ρ ρα α α α ε εκ των ου ου ου ου
 ρα α α νω ων Δ ρ Χ Α λιε ε ε ρα α α λιε ε ε λιε
 ρα λιε λιε ρα ρα α λιε Δ ρ τα λιε ε ε λιε λιε
 ρα ρα α λιε Ζ ρ ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα α ρα λιε

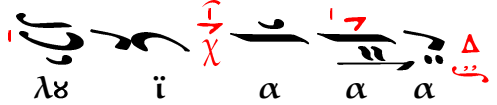

 ε τε λε λα λε λε λα λε λα λα λε λε λα λα λε

 ε ε λε λα λα λε λα α λε τε ε ε λε λα α λα

 α α λε τε λε λα α λα α λε ε Αλ λη λου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη η εν

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε

 Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

 λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

E ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ᾰ ευ λο γη με

 νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ᾰ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

 τᾰ αι ω ω νο ο ος